

שבוע שעבר סיפרנו את האגדה המודרנית אודות הרועה הקשיש, ש צעק כל שני וחמישי "זאב! זאב!" כדי להבהיל את הכבשות התמימות ולהיבחר על-ידן לרועה ראשי, לצמחנות. השבוע בא לאגדה המשך בלתי-צפוי. אחת הכבשות מתוך העדר החי לה צועקת אף היא, בכל כוחה: "זאב! זאב!"

וזה באמת חידוש. האנס כריסטיאן אני רסן והאחים גרים לא חלמו עליו. הם לא הכירו את יגאל אלון.

בר יגאל אלון נאם בבריטניה הגדולה נאום על מצבה של ישראל. כשל עצמה, זו עובדה משמחת. היא מוכיחה כי אלון לא שכח אותנו, למרות שבילה חלק ניכר משנות קיום המדינה בחוץ-לארץ. חבר אלון דיבר על הסכנות הצפויות לנו. וגם על כך יש לברך. שהרי ניתן

כולם: הערבים הם שיפתחו בסרי כוב השלישי.

הנה בא יידונו יגאל אלון ומוציא את המרצע הבן-גוריוני מן השק.

לא הערבים יפתחו במלחמה, קבע הגנרל של אחדות-העבודה, אלא אנחנו.

ה אמר האיש שהלך לישון כאשר פירק דויד בן-גוריון את הפלמ"ח: "אם יודע כי מדינות ערב עומדות להתקיף את ישראל, ייתכן כי זו תיאליק לפתוח בהתקפת נגד מונעת. אפילו אם כוחות הי אובייב טרם חצו את הגבול."

נתחיל במילים הראשונות: "אם יודע כי למי יודע? למבצע עסקי-ביטחון? למי דיווחים לעדות-השקר? למזימי המיסמכים

אותו, כדברי אלון, על פי ידיעה מסוג זה?

עבור נא להמשך הפסקו: תיאליק לפתוח בהתקפת-נגד מונעת."

היטלר פתח במלחמת העולם השנייה, מפני שנודע לו כי הצבא הפולני האדיר עומד לפלוש לגרמניה. הוא פתח במערכה נגד ברית-המועצות מפני שנודע לו כי סטא-לין עומד להתקיפו. הצבא הצפון-קוריאני פלש לדרום-קוריאה מפני שנודע לו כי צבא דרום-קוריאה עומד לחצות את הגבול. מאז ימי מתושלח ועד מלחמת סיני, לא היתה אף מלחמה אחת בעולם שלא היתה "התקפת-נגד מונעת". כל איילה שנאכלה על-ידי אריה, נאכלה מפני שנודע לאריה ממקור מוסמך ביותר כי דווקא איילה זו זוממת להתקיפו.

האומנם סבור אלון כי העדרו מפקוד צה"ל בתריסר השנים האחרונות גרם למצב כה עגום, עד כי טוב איננו מסוגלים לעי צור את הצבא המצרי המפואר אף למשך 24 שעות?

האומנם יש לו ידיעה כה ירודה על מפקדי חיל-האוויר הישראלי, עד כי בטוח הוא שה טייסים המהוללים של מצרים ישמידוהו במכה אחת, כלהקת זבובים? האם הגיע לכלל מסקנה כי טוב אין בכוחו של צה"ל לערוב לבטחון המדינה, כך שנאלצים אנחנו לתלות את כל תקותנו באו"ם, שהוא יבלום את הפלישה הערבית? הנה הגיעו הדברים לכלל אבי סורד. צ"ח אימר שעלינו לצלצל בפעמונייה-האזעקה כדי "להרים את המוראל של צה"ל." אך האם תיתכן פגיעה חמורה יותר במוראל של צה"ל, חבלה קיצונית יותר בבטחון המדינה, מאשר פיטפופים כימעטי-בוטניים אלה על השמדה-יתר-שישי-בירדן?

לא נעמוד הפעם על התוצאות הי-חיצוניות של נאום זה. תחנות-היידור הערביות העניקו לו פירסומת אדירה - הן כדי להוכיח כי הנה השיג עכב אל-נאצר עליונות צבאית מוחצת על ישראל, והן כדי להוכיח לעמים הניטרליים באפ-ריקה ובאסיה כי ישראל האימפריאליסטית זוממת, שוב, מיבצע תוקפני.

יגאל אלון -

ליר לינונו!

לקחת כי בשנות היעדרו, בהסתכלו במדינה כרוזק, היטיב מאתנו לראות את הבעיות. יתר על כן, אין ישראלי המרבה ללמוד כיגאל אלון. כאשר קמה המדינה, יצא ללמוד. כאשר נהי לה מפלגתו תבוסה בבחירות, יצא שוב ללמוד. כאשר הסעירה פרי שתילבון את המדינה, נשאר לומר. סטודנט ניצחי כזה, בוודאי זכור דאי יש לו מה ללמד אותנו. ואכן, למדנו מאומה כמה דברים.

זה מספר שבועות הגנו עדים למיבצע-בהלה מאורגן, שתפקידו להשי כיה את פרשת-לבון והעסקי-הביטחון, את הזיופים והקנוניות, את עדויות-השקר ומע-שיהחסיטה, את תעלולי ביגוי וחבר נערי. עומדת לפרוץ מלחמה - הכריז הר מטכ"ל. המלחמה תפרוץ ב-1962 - חזרו אחריו כתבלבי מנגנון-החושך בכל העתו נים. האויב בשער - הכריז בן-גוריון, והסתמך על נוסח מזוייף של נאום נשיא תונס. בידעו שהוא מזוייף. מלחמה! מל-חמה! - עונה המקהלה הססגונית, תוך זיוף יומימי של מאמרים ושדורים ערביים. אולם כל אותם שקרנים זוייפנים העמידו לפחות פנים כאילו המדרי בר במלחמה היוזמה על-ידי הערבים. בים. החל במשה ריין, הראשון שקבע את מועד המלחמה ב-1962, וכלה באחרון וזויריה-העט, קבעו

בנאום קצר אחד עזר אלון לעבד אל-נאצר להשיג נצחון תעמולתי משולש: לבסס את יוקרתו הצבאית בין המוני ערב, להר-חיק מיישראל את הידדים המעטים שעוד נותרו לה, וליצור אהירה שתקל על רע"ם להשיג נשק נוסף. להגנה על עצמה."

אולם לא זה העיקר. מבחינה זו, נימצא, אלון בחברה טובה. הוא לא עשה אלא מה שעשו בן-גוריון, פרס, דיין ושות' לפניו.

תרומתו המיוחדת של אלון היא בזירה הפנימית. בנאומו זה העמיד מנהיג אחדות-העבודה את עצמו לרשות מנגנון-התעמולה של מפא"י. הוא תרם תרומה חשובה למיבצע שמטרתו לא רק להשליט את מפא"י במדינה, אלא גם להשליט את נעריה-החצר ב-מפא"י עצמה.

אילו רצה אלון להצטרף אישית לקבוצת הגנרלים הפרטיים של בן-גוריון, לא יכול היה להגיש כרטיס-ביקור טוב יותר.

את התורה הזאת למד יגאל אלון היטב בלימודיו הממושכים והמגוונים.

לא פחות חשוב הפסוק השני בנאווי מו של הסטודנט הגנרלי:

"התקפת-פתע ערבית עלולה להשמיד את חיל-האוויר הישראלי בעודו על הקרקע. הי או"ם לא יבלום פלישה ערבית מוצלחת, ושום התערבות מן החוץ לא תשים קץ לעובדה צבאית מוגמרת."

משה דיין אמר שתפרוץ מלחמה מתוך כוונת הערבים להפריע בכיבוע מפעלי-המים. צרה אמר שהערבים זוממים לכלותנו. בן-גוריון אמר שעצם קיומנו הפיסי בסכנה. אך יגאלון עולה על כולם. הוא אומר שכל זה ייעשה ביום אחת. תוך שעות מע-טות. תהיה הפצצה, תהיה פלישה, והנה הקיץ הקץ על ישראל. "עובדה מוגמרת."

גנרל ריין אומר: "זבנג וגמרינו!" גנרל אלון אומר: "זבנג וגמרינו!"